

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/60/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121012430
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Réves
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2121012430.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Révesa a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 31.05.2022 pod sp. zn. 8T/51/2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.10.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.
Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa
Obžalovaný
A. B. C. D. E. F. G., nar. XX.XX.XXXX v H.,
trvale bytom I. XXXX/XX, I.,
t. č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov,

uznáva za vinného, že

v období od 31.12.2020 do 20.05.2021 na presne neustálených miestach, si od nezistených osôb presne neustáleným spôsobom, v rozpore so zákonom č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch (neoprávnené) zabezpečoval presne neustálené množstvá pervitínu, ktorého účinnou látkou je metamfetamín v koncentrácii spôsobilej negatívne ovplyvniť psychiku človeka, alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie, teda minimálne v koncentrácii účinnej látky metamfetamín 10 % hmotnostných, za účelom jeho ďalšej distribúcie, v meste Hlohovec a chatovej oblasti Pod Šomoďou, v chatke bez označenia, ako aj za účelom jeho užívania, pričom takto zabezpečený pervitín následne poskytol

- J. K. z I. jednu obvykle jednorazovú dávku pervitínu pre vlastnú potrebu v presne nezistenom množstve kryštalického materiálu minimálne 100 mg, avšak v koncentrácii spôsobilej negatívne ovplyvniť psychiku človeka, alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie, teda minimálne o hmotnosti 10 mg absolútneho metamfetamínu, v hodnote 4,- Eur /štyroch eur/, ako odmenu za pomoc pri rozoberaní osobných motorových vozidiel,
- L. I. z I. M., najmenej dve obvykle jednorazové dávky pervitínu pre vlastnú potrebu v presne nezistenom množstve kryštalického materiálu minimálne 100 mg, avšak v koncentrácii spôsobilej negatívne ovplyvniť psychiku človeka, alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie, teda minimálne o hmotnosti 10 mg absolútneho metamfetamínu, v hodnote 9,50,- Eur /deväť eur a päťdesiat centov/, ako súčasť protihodnoty za platbu súvisiacu s nákupom rozličného spotrebného tovaru od obžalovaného menovaným, a
- L. L. z I. najmenej päť obvykle jednorazových dávok pervitínu v hodnote 27,50,- /dvadsaťsedem eur a päťdesiat centov/ pre vlastnú potrebu v presne nezistenom množstve kryštalického materiálu minimálne 100 mg, avšak v koncentrácii spôsobilej negatívne ovplyvniť psychiku človeka, alebo jeho

ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie, teda minimálne o hmotnosti 10 mg absolútneho metamfetamínu, celkovo za sumu 250,- Eur, pričom následne dňa 01.07.2021 v čase okolo 15:35 hod. v meste Hlohovec na ulici Nábrežie A. Hlinku, po predchádzajúcej výzve podľa § 104 ods. 1 Trestného poriadku, a pred realizáciou prehliadky osobného motorového vozidla značky Škoda Octavia, EČV: I. XXX N. podľa § 101 ods. 1 Trestného poriadku, príslušníkmi Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave, Obvodného oddelenie Policajného zboru Hlohovec, dobrovoľne vydal priesvitné plastové vrečko s obsahom bežového kryštalického materiálu s hmotnosťou 2673 mg, s priemernou koncentráciou 48,4 % hmotnostných metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), obsahujúce 1294 mg absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje minimálne 26 obvykle jednorazových dávok na použitie, v hodnote 143,- Eur / stoštyridsaťtri eur/, pričom v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

t e d a

neoprávnenne si zadovážil, predal, vymenil a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

č í m s p á c h a l

obzvlášť závažný zločin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona účinného do 30.04.2022.

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona účinného do 30.04.2022 s použitím § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí, a to - mobilný telefón zn. Samsung SM-G357FZ, šedej farby, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX (stopa č. 3), - mobilný telefón zn. Huawei P9 Lite, čiernej farby, IMEI: nezistené, so SIM kartou s číslom XXXX XXX XXX (stopa č. 4).

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 77 ods. 1 Trestného zákona je obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody:

- oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať,
- osobne sa hlásiť jedenkrát za dva kalendárne mesiace u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v obvode miesta svojho bydliska, prvý krát do dvoch pracovných dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody,
- vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu; to neplatí, ak ide o pravidelne opakujúce sa vzdialenia, o ktorých bol probačný a mediačný úradník vopred informovaný.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trnava bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona účinného do 30.04.2022, na tom skutkovom základe, že

v období od 31.12.2020 do 20.05.2021 na presne neustálených miestach, si od nezistených osôb presne neustáleným spôsobom, v rozpore so zákonom č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch (neoprávnené) zabezpečoval presne neustálené množstvá pervitínu, ktorého účinnou látkou je metamfetamín v koncentrácii spôsobilej negatívne ovplyvniť psychiku človeka, alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie, teda minimálne v koncentrácii účinnej látky metamfetamín 10 % hmotnostných, za účelom jeho ďalšej distribúcie, v meste Hlohovec a chatovej oblasti Pod Šomoďou, v chatke bez označenia, ako aj za účelom jeho užívania, pričom takto zabezpečený pervitín následne poskytol

- J. K. z I. jednu obvykle jednorazovú dávku pervitínu pre vlastnú potrebu v presne nezistenom množstve kryštalického materiálu minimálne 100 mg, avšak v koncentrácii spôsobilej negatívne ovplyvniť psychiku človeka, alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie, teda minimálne o hmotnosti 10 mg absolútneho metamfetamínu, ako odmenu za pomoc pri rozoberaní osobných motorových vozidiel,

- L. I. z I. M., najmenej dve obvykle jednorazové dávky pervitínu pre vlastnú potrebu v presne nezistenom množstve kryštalického materiálu minimálne 100 mg, avšak v koncentrácii spôsobilej negatívne ovplyvniť psychiku človeka, alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie, teda minimálne o hmotnosti 10 mg absolútneho metamfetamínu, ako súčasť protihodnoty za platbu súvisiacu s nákupom rozličného spotrebného tovaru od obžalovaného menovaným, a

- L. L. z I. najmenej päť obvykle jednorazových dávok pervitínu pre vlastnú potrebu v presne nezistenom množstve kryštalického materiálu minimálne 100 mg, avšak v koncentrácii spôsobilej negatívne ovplyvniť psychiku človeka, alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie, teda minimálne o hmotnosti 10 mg absolútneho metamfetamínu, za sumu 50,- € za jednu obvykle jednorazovú dávku, spoločne 250,- Eur,

príčom následne dňa 01.07.2021 v čase okolo 15:35 hod. v meste Hlohovec na ulici Nábřežie A. Hlinku, po predchádzajúcej výzve podľa § 104 ods. 1 Trestného poriadku, a pred realizáciou prehliadky osobného motorového vozidla značky Škoda Octavia, EČV: I. XXX N. podľa § 101 ods. 1 Trestného poriadku, príslušníkmi Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave, Obvodného oddelenie Policajného zboru Hlohovec, dobrovoľne vydal priesvitné plastové vrečko s obsahom béžového kryštalického materiálu s hmotnosťou 2673 mg, s priemernou koncentráciou 48,4 % hmotnostných metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), obsahujúce 1294 mg absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje minimálne 26 obvykle jednorazových dávok na použitie, pričom v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za túto trestnú činnosť okresný súd obžalovanému uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona účinného do 30.04.2022 s použitím § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona okresný súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona okresný súd obžalovanému uložil i trest prepadnutia vecí, a to mobilný telefón zn. Samsung SM-G357FZ, šedej farby, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX (stopa č. 3), mobilný telefón zn. Huawei P9 Lite, čiernej farby, IMEI: nezistené, so SIM kartou s číslom XXXX XXX XXX (stopa č. 4). Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona bolo okresným súdom obžalovanému uložené i ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona okresný súd obžalovanému uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 77 ods. 1 Trestného zákona boli obžalovanému uložené povinnosti po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, a to oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, osobne sa hlásiť jedenkrát za dva kalendárne mesiace u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v obvode miesta svojho bydliska, prvýkrát do dvoch pracovných dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu; to neplatí, ak ide o pravidelne opakujúce sa vzdialenia, o ktorých bol probačný a mediačný úradník vopred informovaný.

Okresný súd svoje rozhodnutie zdôvodnil v rozsahu č.l. 638-650 spisu.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný A. B., ktoré následne zdôvodnil osobitnými písomnými podaniami prostredníctvom svojich obhajcov zo dňa 06.07.2022, 29.07.2022 a 29.09.2022.

V odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajkyne JUDr. Ingridi Haulíkovej namietal, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané spáchanie skutku tak, ako je to uvedené v napadnutom rozsudku a to najmä s poukazom na kvalifikovanú skutkovú podstatu prejednávaneho trestného činu „na troch osobách“, nakoľko svedok J. K. v rámci hlavného pojednávania obžalovaného neusvedčoval z predmetnej trestnej činnosti, a dôsledne vysvetlil svoju výpoveď z prípravného konania (zo dňa 02.07.2021), že zápisnicu o výsluchu (ktorý nebol vykonaný kontradiktórne) nečítal, všetko bolo „hŕ“, obžalovanému pomáhal nezištne, drogy si od neho nezabezpečoval. Súd aj napriek tomu prečítal na odstraňovanie rozporov túto zápisnicu, a nie zápisnicu o výpovedi tohto svedka zo dňa 15.07.2021, ktorá bola vykonaná kontradiktórne a v súlade s výpoveďou na hlavnom pojednávaní. V tomto smere vyjadril názor (aj s poukazom na rozhodovaciu činnosť súdov SR, napr. NS SR, sp. zn. 1Tdo V17/2015, Krajský súd Bratislava, sp. zn. 2To/13/2015), že ak je výpoveď svedka jediným usvedčujúcim dôkazom, a to aj ako podklad pre kvalifikovanú skutkovú podstatu (v danom prípade na viacerých osobách), bolo nevyhnutné takéhoto svedka vypočuť až po vznesení obvinenia (resp. opätovne ho vypočuť), aby bolo zachované právo na obhajobu, čo v danom prípade nebolo. Takýto dôkaz sa dokonca nemal nachádzať ani v spisovom materiáli. Taktiež svedok L. L. na hlavnom pojednávaní uviedol, že to, čo povedal v prípravnom konaní, nie je pravdou, bol na neho vyvíjaný psychický nátlak, drogy si zabezpečoval od niekoho iného.

V skutkovej vete rozsudku sa tiež uvádza, že obžalovaný mal L. poskytnúť 5 obvykle jednorázových dávok pervitínu pre vlastnú potrebu minimálne v množstve 100 mg, teda minimálne o hmotnosti 10 mg za sumu 50,- Eur za jednu obvykle jednorázovú dávku, spoločne 250,- Eur. S týmto názorom súdu sa nestotožňuje, jeden gram pervitínu v praxi je okolo 1,2 kubíka, čo je 10 dávok, čo pri cene na čiernom trhu v prvom štvrtroku 2021 v Trnave (od 40-60 Eur), jedna dávka vychádza na 4 až 6 eur, v skutkovej vete je potom nesprávne uvedené, že mal kúpiť 5 dávok za 250 Eur. Toto je nereálne už i vzhľadom na finančné pomery svedka, ktorý si privyrábal na brigádach, bol nezamestnaný.

Taktiež svedok I. uviedol, že bol na neho vyvíjaný zo strany OČTK psychický nátlak. K obžalovanému nechodil kvôli drogám, ale kvôli kúpe iných vecí, pervitín mal od neho iba raz, nevedel v akom období, uviedol len že v lete a to bol obžalovaný (v roku 2020) vo výkone trestu a v lete 2021 vo výkone väzby.

V kontexte pochybností pri výpovediach vyššie uvedených svedkov vyjadril názor, že súd prvého stupňa nepostupoval správne, pokiaľ vinu obžalovaného založil na uvedených dôkazoch, porušil tým zásadu in dubio pro reo. Jediné, čo bolo obžalovanému preukázané bol metamfetamín s obsahom 26 jednorázových dávok nájdený a zaistený pri prehliadke motorového vozidla, k čomu sa aj obžalovaný sám priznal a preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a sám vo veci rozhodol.

Prostredníctvom obhajcu JUDr. Marcela Ružarovského obžalovaný zdôvodňoval svoje odvolanie nad rámec vyššie uvedeného i v tom, že výpoveď svedka K. zo dňa 02.07.2021, o ktorú sa opiera rozhodnutie o vine, nebola vykonaná po začatí trestného stíhania „vo veci“, nakoľko v danom čase išlo o začatie trestného stíhania podľa § 199 ods.1 Tr. por. pre prečin podľa § 171 ods.1 Tr. zákona a až následne bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie za obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods.1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zákona, a teda takáto výpoveď je neprípustná pre uznanie viny.

Taktiež namietal zachovanie samotnej totožnosti skutku, nakoľko obžaloba okresného prokurátora bola podaná pre skutok spočívajúci v predaji a poskytovaní látky, o ktorej nebolo zrejmé, že by sa malo jednať o metamfetamín, lebo obžaloba neobsahovala údaje o hmotnosti tejto látky a účinnej látky, ktorá je spôsobilá privodiť zmeny správania, pričom okresný súd neoprávnene modifikoval skutok takým spôsobom, že zo skutku, ktorý ani nebol trestným činom, tento trestný čin urobil. I samotné úvahy o tom, že látka, ktorú mal obžalovaný predávať, obsahovala najmenej 100 mg kryštalického materiálu v koncentrácii minimálne o hmotnosti 10 mg. Absolútneho metamfetamínu, sú absolútne hypotetické a nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. V danom prípade nie je spoľahlivým dôkazom ani výpoveď konzumenta. Bez znaleckého skúmania, resp. chemického rozboru látky nie je možné zistiť, či sa jednalo o metamfetamín a či tento mal dosť účinnej látky. V danej súvislosti poukázal i na rozhodovaciu činnosť súdov SR (R 24/1998, B 35/31986, uznesenie NS SR pod sp. zn. 3Tdo/25/2017). V závere zhrnul, že jeho námietky primárne spočívajú v nesprávne zistenom skutkovom stave zo strany súdu prvej inštancie, ktorý si jednoducho vybral výpovede svedkov I. a L. z prípravného konania a výpovediam urobeným pred súdom neprípisoval žiadnu relevanciu, napriek tomu, že svedkovia zhodne uviedli, že ich prvotné výpovede boli realizované pod hrozbami zo strany príslušníkov PZ. Pokiaľ potom aj súd prvej inštancie prihliadal na jemu hodiace sa výpovede svedkov, potom aj tak nemohol mať bez dôvodných pochybností preukázané, že obžalovaný im mal predávať psychotropnú látku s potrebným množstvom účinnej látky. Trestnú činnosť obžalovaného nepreukazuje ani SMS komunikácia, pretože ako svedok (L.) a obžalovaný uviedli, títo spolu obchodovali s bežnými vecami, súčiastkami do áut, drogériou a podobne.

V následnom (v poradí treťom) písomnom podaní odôvodnenia odvolania obžalovaný prostredníctvom obhajcu doplnil, že jeho právo na obhajobu bolo porušené už v prípravnom konaní, pričom ide o neodstrániteľný nedostatok. Je toho názoru, že právo obžalovaného bolo zmarené neprítomnosťou obhajcu v čase, keď bola jeho trestná činnosť podkvalifikovaná (dňa 01.07.2021 ako prečin podľa § 171 ods.1 Tr. zák.), hoci dňa 02.07.2021 mu bolo vznesené obvinenie za obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods.1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zákona.

Je totiž len ťažko predstaviteľné, aby OČTK začali trestné stíhanie páchatel'a pre držbu omamnej látky, ale súčasne vykonávali dôkazy - výsluchy svedkov - k tomu, aby objasnili skutok, ktorý mal páchatel' spáchať tým, že predával alebo vymieňal omamné látky za iné veci. Ak OČTK mali od začatia trestného stíhania (ak nie skôr) podozrenie, že by obžalovaný mohol predávať alebo inak obchodovať s omamnými látkami, mali tomu "prispôbiť" aj jeho pozíciu a tomu prislúchajúce práva - napr. zabezpečenie obhajcu, nakoľko skutok mal byť zjavne od počiatku kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin.

Obhajca mal byť obžalovanému pridelený už dňa 01.07.2021, kedy bol zadržaný a bol s ním vykonaný prvý výsluch, pri ktorom sa priznal k páchaniu trestnej činnosti (držba omamných látok). Nezabezpečenie obhajcu je nenapraviteľným porušením práva na obhajobu.

Na uvedenom nič nemení ani fakt, že obžalovaný bol v tom čase iba zadržaný, resp. podozrivý, nakoľko tieto práva mu vyplývajú zo smerníc Európskeho parlamentu. Právo na zabezpečenie obhajcu nemôže byť zabezpečené iba formálne, a to poučením, ale musí mu byť poskytnuté i reálne. S poukazom na rozhodovaciu činnosť ESLP vyjadrila obhajoba názor, že došlo k porušeniu práva obžalovaného na obhajobu, pretože výsledky vyšetrovania z obdobia, keď obžalovanému nebol zabezpečený obhajca (výpoveď obžalovaného ohľadom držby omamných látok, výpoveď svedka J. K. ...), boli použité na ďalšie objasňovanie trestnej činnosti, čo je absolútne neprípustné a zároveň ide o vadu, ktorá je neodstrániteľná. Z vyššie uvedených navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Konanie na odvolacom súde:

Odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v prítomnosti obžalovaného, jeho obhajcov a prokurátorky Krajskej prokuratúry Trnava.

Postupom podľa § 326 ods. 5 Tr.por. s poukazom na § 269 Tr.por. odvolací súd z dôvodu potreby doplnenia údajov o hodnote OPL oboznámil na verejnom zasadnutí listinný dôkaz – tabuľku monitorovania cien vybraných omamných a psychotropných látok na čiernom trhu na území SR v období štvrtý štvrtrok 2020 až druhý štvrtrok 2021, pričom zistil, že v štvrtom štvrtroku roku 2020 bola cena

pervitínu v Trnavskom kraji za 1 gram v sume 40-60 Eur, v prvom štvrtroku roku 2021 bola cena pervitínu v Trnavskom kraji za 1 gram v sume 40-60 Eur, v druhom štvrtroku roku 2021 bola cena pervitínu v Trnavskom kraji za 1 gram v sume 55-60 Eur a v treťom štvrtroku roku 2021 bola cena pervitínu v Trnavskom kraji za 1 gram v sume 55-60 Eur.

Obžalovaný, obhajcovia ani zástupkyňa KP nemali žiadne pripomienky k oboznámenému listinnému dôkazu.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v záverečnom návrhu navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, považujúc napadnutý rozsudok za zákonný a vecne správny.

Obhajcovia obžalovaného na verejnom zasadnutí poukazovali na písomné dôvody odvolania podaného obžalovaným s tým, že okresný súd nemal dostatočným spôsobom preukázať, že obžalovaný páchal trestnú činnosť na viacerých osobách a to distribúciou omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov. Poukázali tiež na to, že súd I. st. prečítal na návrh prokurátora výpoveď svedka J. K. pred vznesením obvinenia hoci výpoveď tohto svedka po vznesení obvinenia nedôvodne odmietol prečítať. Taktiež sa odvolávali aj na ďalšie skutočnosti uvedené v písomnom odvolaní a s ohľadom na to žiadali, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a súčasne sám vo veci rozhodol v zmysle podaného návrhu, alternatívne aby vrátil vec súdu I. st. na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný sa pridržiaval vyjadrení svojich obhajcov.

Krajský súd, na základe riadne a včas podaného odvolania obžalovaným, podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné len čiastočne.

Podľa názoru odvolacieho súdu bolo vyhodnotenie skutočností, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania, vo vzťahu k ustáleniu skutkového deja, zo strany prvostupňového súdu urobené v prevažnej miere správne.

Ako dôvodnú vyhodnotil odvolací súd tu námietku obžalovaného, že v skutkovej vete rozsudku sa uvádza nesprávne, že obžalovaný mal L. poskytnúť 5 obvykle jednorázových dávok pervitínu pre vlastnú potrebu minimálne v množstve 100 mg, teda minimálne o hmotnosti 10 mg za sumu 50,- Eur za jednu obvykle jednorázovú dávku, spoločne 250,- Eur.

S týmto názorom okresného súdu sa nestotožňuje ani odvolací súd, keď tak ako i obhajoba správne uvádza, jeden gram pervitínu v praxi je okolo 1,2 kubíka, čo je potom pri 100 mg obvyklej dávke možno považovať za 10 dávok, a preto pri cene na čiernom trhu v druhom štvrtroku r. 2021 (pri ustálenom obchode medzi svedkom a obžalovaným v máji roku 2021) v Trnave je od 55-60 Eur, a cena za jednu dávku je ustálená na hodnotu od 5,50 Eur.

Pokiaľ ide o kvantifikácia obvykle jednorázovej dávky na použitie v zmysle § 135 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, odvolací súd poukazuje na ustálenú judikatúru k danej problematike /R 22/2019/, z ktorej vyplýva, že

obvykle jednorázová dávka na použitie v zmysle § 135 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona (ako nie individuálny, ale bežný konzumný priemer) sa, na základe poznatkov o užívateľskej praxi, určuje ako bežne jednorázovo používané množstvo finálneho materiálu, obvyklým spôsobom aplikovateľného konečným užívateľom - teda nie podľa množstva tzv. účinnej látky v posudzovanom materiáli. Množstvo účinnej látky má vplyv na splnenie kvalitatívnych kritérií posudzovaného materiálu podľa § 130 ods. 5 Trestného zákona a v nadväznosti na to podľa § 2 ods. 1, ods. 2 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov (zjednodušene: vplyv na psychiku a sociálne správanie v určitej intenzite), ako aj v prípade uvedenom v bode II.

Ak ide o materiál určený na ďalšiu úpravu (riedením inou, nenávykovou látkou) do podoby obvyklým spôsobom aplikovateľnej konečným užívateľom, je potrebné v skutkovej rovine dokazovaním zistiť, koľko obvykle jednorázových dávok podľa kritérií prvého odseku bodu I. by bolo možné z posudzovaného materiálu pripraviť, zohľadniac (v prospech páchatel'a) možné maximum účinnej látky pre obvykle jednorázovú dávku.

Na základe ceny obvykle jednorazovej dávky drogy na použitie na nelegálnom trhu (pri predaji koncovému užívateľovi v určitom čase a regióne), zohľadniac (v prospech páchatel'a) zistenú dolnú hranicu cenového rozpätia pre dotknutú drogu, sa násobkom, podľa počtu obvykle jednorazových dávok predpripravených z posudzovaného materiálu (tzv. diely, skladačky), alebo pripraviteľných z posudzovaného materiálu (bod II.), určuje kvalifikačný moment rozsahu činu v zmysle § 125 ods. 1 Trestného zákona, ktorý je okolnosťou podmieňujúcou použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 172 ods. 2 písm. e) (väčší rozsah), ods. 3 písm. c) (značný rozsah) a ods. 4 písm. c) (veľký rozsah) Trestného zákona. Ak ide o látku, ktorá sa koncovému užívateľovi predáva na nelegálnom trhu podľa jej hmotnosti (sušina konope na prípravu cigariet), rozsah činu sa určuje násobkom dolnej hranice zisteného cenového rozpätia drogy za hmotnostnú jednotku, podľa množstva (gramáže) posudzovaného materiálu.

Z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní bolo síce preukázané, že mal obžalovaný predať v mesiaci máj 2021 svedkovi L. L. pervitín v hodnote 250,- Eur, teda 5 x po 50 Eur, no nakoľko prvostupňový súd v skutkovej vete množstvá pervitínu vyjadril ako obvykle jednorazové dávky (§ 135 Tr. zák.), dopustil sa pochybenia, ktoré sa následne odzrkadlilo v nesprávnej formulácii skutkovej vety napadnutého rozsudku a nakoľko táto skutočnosť nebola vytknutá procesne oprávneným subjektom (prokurátorom), odvolací súd v zmysle zásady „zákaz zmeny k horšiemu“ nemohol sám (ani po doplnenom dokazovaní) toto reparaovať tak, aby skutková veta predstavovala skutočnú hodnotu zobchodovaného pervitínu, ale iba hodnotu tejto drogy, ktorá bola súdom prvého stupňa vyjadrená počtom obvykle jednorazových dávok v skutkovej vete rozsudku (5 obvykle jednorazových dávok x 5,50 Eur ... teda celkovo v hodnote 27,50 Eur) aj keď pre upresnenie doplnil odvolací súd aj zistenú sumu uhradenú svedkom obžalovanému za poskytnuté OPL (250,- Eur). To, že sa táto suma (27,50 Eur) nezodpovedá so skutočnou hodnotou OPL, je len následkom aplikácie zásad trestného konania, pretože v prípade, ak by odvolací súd preformuloval skutkovú vetu na reálny počet obvyklých jednorazových dávok a ich hodnotu, za ktorú L. L. od obžalovaného pervitín zakúpil, došlo by tým k porušeniu zásady *reformatio in peius*.

V danej súvislosti je potrebné tiež uviesť, že na ustálenie právnej kvalifikácii skutku v zmysle ustanovenia § 172 Trestného zákona je potrebné v skutkovej vete uviesť okrem opisu zakázanej látky, jej množstva (hmotnosť, objem), prítomnosti účinnej látky a jej koncentracii, aj hodnotu, ktorú má táto droga na čiernom trhu. Všetky tieto kritéria zaistenej omamnej látky okrem jej hodnoty boli obsiahnuté v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Uvedená chyba skutkovej vety napadnutého rozsudku však nespôsobuje jej nezákonnosť, respektíve nesprávnosť rozhodnutia o vine obžalovaného, pričom toto bolo možné reparaovať i rozhodnutím odvolacieho súdu, čo v konečnom dôsledku krajský súd i učinil doplnením formulácie skutkovej vety napadnutého rozsudku (aj vo vzťahu k ostatným osobám, ktorým obžalovaný OPL poskytol).

Všetky ostatné odvolacie námietky obžalovaného, vyhodnotil tunajší súd ako nedôvodné.

Pokiaľ ide o vyhodnotenie dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, s výnimkou vyššie uvedenej svedeckej výpovede L. L. premietnutej (vo vzťahu k množstvu OPL) do skutkovej vety rozsudku , prvostupňový súd zhodnotil vykonané dôkazy samostatne, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, správny spôsobom pristúpil k hodnoteniu ich hodnovernosti a dospel tak k správnym skutkovým a právnym zisteniam a záverom. Spôsob, akým prvostupňový súd vyhodnotil vykonané dôkazy, najmä svedecké výpovede, ako sa vysporiadal s rozdielnymi výpoveďami svedkov K., L. a I. v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, je možné dostatočne zistiť z odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktoré je (mimo iného) uvedené podrobne na strane 16 až 20 jeho písomného vyhotovenia. Odvolací súd v plnom rozsahu súhlasí s hodnotením týchto dôkazov tak, ako to urobil prvostupňový súd. Jeho úvahy o hodnovernosti výpovedí svedkov, ako i úvahy o tom to, čo z ich výpovedí vyplýva, považuje odvolací súd v celom rozsahu za správne a zákonné. Preto na túto časť odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd len odkazuje, bez nutnosti jeho opakovania alebo rekapitulácie. Obžalovaný síce hodnotí výpovede týchto svedkov odlišne od prvostupňového súdu, avšak odvolací súd s názorom obžalovaného v tomto smere nesúhlasí resp. sa s ním nestotožňuje.

Pri hodnotení vierohodnosti svedka je súd povinný prihliadnuť najmä k vnútornej štruktúre výpovede svedka, teda či si neodporuje v podstatných okolnostiach o ktorých vypovedal, k logickým súvislostiam o okolnostiach, o ktorých svedok vypovedá, či výpoveď svedka je v súlade aj s ostatnými dôkazmi zadováženými v trestnom konaní, pričom nie menej podstatná bude aj okolnosť vzťahu svedka k obžalovanému , teda či svedok s obžalovaným je v príbuzenskom vzťahu, resp. (ne)prateľskom, susedskom, či zamestnávateľskom vzťahu, príp. v inom vzťahu podriadenosti alebo nadriadenosti. Taktiež je potrebné prihliadať na existenciu vlastného (často hmotného) záujmu svedka na výsledku trestného konania, v prípade, že v trestnom konaní vyjde najavo motív a príčina (vyplývajúce, či už z

pozitívneho alebo negatívneho pomeru medzi svedkom a obžalovaným alebo svedkom a poškodeným), ktoré by mohli mať na výpoveď svedka vplyv. Je úlohou súdu, aby po zvážení všetkých týchto dôkazov a okolností prípadu, postupom v zmysle ust. § 2 ods. 12 Tr. por. podľa vnútorného presvedčenia rozhodol, ktorá skupina dôkazov je vierohodná a ktorá vierohodná nie je (uznesenie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 1To/97/2009 zo dňa 3.9.2009).

Proces dokazovania a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania, je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých, vo veci vykonaných dôkazov, dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo postupovať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov. Všeobecnými pravidlami určujúcimi rozsah dokazovania a hodnotenia dôkazov sú zásady vyjadrené v ustanoveniach § 2 ods. 10 a 12 Tr. por., podľa ktorých orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie a orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Je potrebné zdôrazniť, že pri prvotných výpovediach svedkov v prípravnom konaní svedkovia vedeli v akej trestnej veci vypovedajú a zároveň nebol zistený dôvod, pre ktorý by mali hovoriť nepravdu o osobe obžalovaného a jeho konaní. Preto niet dôvod spochybňovať hodnovernosť ich výpovedí v prípravnom konaní, pričom z ustálenej vyšetrovacej a súdnej praxe vyplýva skúsenosť, že prvé výpovede svedkov, ktoré sú urobené na začiatku vyšetrovania a pri ktorých nie je preukázaný kladný alebo negatívny vzťah vypočítavanej osoby k osobe podozrivého, sú najviac dôveryhodné. V tomto počiatočnom štádiu trestného konania svedkovia v prevažnej miere nevedia, či existujú aj ďalšie dôkazy, ktoré potvrdzujú ich svedecké výpovede a ktoré v konečnom dôsledku svedčia proti obžalovanému. V pokročilejšom štádiu trestného konania sú už známe informácie o tom, koľko dôkazov je vykonaných, ktoré dôkazy prípadne usvedčujú obvineného a teda aj akú váhu, dôležitosť majú jednotlivé svedecké výpovede. Za takejto situácie môže svedok prehodnotiť to, čo vo vzťahu k obvinenému vypovedá, pretože si je už vedomý, že jeho svedecká výpoveď môže mať za následok odsúdenie obvineného, respektíve uloženie prísneho trestu tak, ako to bolo aj v tomto prípade. Odvolací súd je toho názoru, že z týchto, alebo obdobných dôvodov, došlo k zmene výpovedí svedkov K. a L. v priebehu prípravného konania resp. hlavného pojednávania.

Obžalovaný napáda i nesprávne úvahy okresného súdu o tom, že látka, ktorú mal predávať, obsahovala najmenej 100 mg kryštalického materiálu v koncentrácii minimálne o hmotnosti 10 mg. Absolútneho metamfetamínu, čo považuje za absolútne hypotetické a nemajúce oporu vo vykonanom dokazovaní. Tento argument použil obžalovaný pri svojej obrane už v prvostupňovom konaní a okresný súd naň v písomnom vyhotovení svojho rozsudku adekvátne reagoval tým, že poukázal na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 5. apríla 2016, sp. zn. Tpj 88/2015 (Zbierka stanovísk NS a súdov SR 4/2016), a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. marca 2019, sp. zn. 3 Tdo 83/2018, a následne odôvodňoval svoj postup tak, že upravil skutkovú vetu doplnením vyjadrenia účinnej látky metamfetamínu v minimálnom množstve a koncentrácii, ktoré je spôsobilé negatívne ovplyvniť psychiku človeka, alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie. Súdnou praxou bolo toto množstvo a koncentrácia v súvislosti s pervitínom vyjadrené ako množstvo kryštalického materiálu minimálne 100 mg v koncentrácii minimálne o hmotnosti 10 mg absolútneho metamfetamínu. Skutočnosť, že ide o pervitín obsahujúci účinnú látku metamfetamín v uvedenom minimálnom množstve a koncentrácii, mal súd za preukázané výpovedami svedkov L. L., J. K. a L. I., ktorí zhodne opísali účinky na svoju osobu. Zároveň u obžalovaného bol pri prehliadke motorového vozidla zaistení pervitín s účinnou látkou metamfetamín, a to v množstve a koncentracii nad uvedenú hranicu, čo nepriamo preukázalo potrebnú charakteristiku obžalovaným poskytovaného pervitínu. Potreba úpravy skutkovej vety v tomto smere vystala potom podľa názoru okresného súdu z dôvodu, že o nedovolené obchodovanie so psychotropnou látkou v zmysle 172 ods. 1 písm. c) Trestného zákona môže ísť len v prípade, keď predmetná látka obsahuje účinnú látku zaradenú v prílohe k zákonu č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, v množstve a koncentracii negatívne pôsobiť na človeka. Ak zaistená droga nemá požadovanú kvalitu (množstvo účinnej látky), nepôjde o látku schopnú nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka a nepôjde tak o návykovú látku v zmysle ustanovenia § 172 Trestného zákona.

Okresný súd ďalej uviedol, že uvedená skutočnosť sa musí premietnuť aj do skutkovej vety s poukazom na § 163 ods. 3 Trestného poriadku, pretože podľa stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho

súdu Slovenskej republiky z 10. júna 2019, Tpj 26/2019 skutková veta odráža faktické okolnosti, ktoré sú právne relevantné z hľadiska základnej alebo kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu, teda kvalifikačne použitého ustanovenia osobitnej časti Trestného zákona. Formulácia „uvedením všetkých zákonných znakov vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu“ (§ 163 ods. 3 Trestného poriadku) znamená povinnosť uviesť vo výroku o vine odsudzujúceho rozsudku okrem skutkovej vety aj tzv. právnu vetu, vychádzajúcu zo znenia ustanovenia (ustanovení), použitého (použitých) na právnu kvalifikáciu činu, ktoré sú označené vo výroku o vine zákonným pomenovaním a číselným paragrafovým označením (s nimi je priamo spojená trestná sadzba trestu odňatia slobody). (viď. Zbierka stanovísk NS SR č. 2/2019).

Odvolačný súd s právnym názorom odvolateľa (o hypotetických úvahách súdu) preto nesúhlasí a z tých dôvodov, ktoré uvádza aj najvyšší súd v citovanom uznesení a napokon i prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí zastáva názor, že spáchanie trestného činu podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona vyžaduje vyjadrenie množstva (aj keď v danom prípade hypotetického) a koncentrácií negatívne pôsobiť na človeka, aj v prípade, ak táto látka nie je zaistená a znalecky prekúmaná(v danej súvislosti viď uznesenie NS SR pod sp. zn. 2Tdo/9/2014)., čo okresný súd bez porušenia zásady zachovania totožnosti skutku (oproti obžalobe) správne učinil.

Námietku obžalovaného ohľadom porušenia zásady zachovania totožnosti skutku krajský súd nepovažuje za dôvodnú s poukazom na ustálenú rozhodovaciu činnosť súdov SR s tým, že totožnosťou skutku „sa rozumie jedinečnosť, resp. nepochybná identifikácia skutku ako udalosti vo vonkajšom svete. Totožnosť skutku je zachovaná, ak je zachovaná totožnosť konania páchatel'a alebo totožnosť jeho následku, a to aspoň v relevantnej (podstatnej časti)“.

Z judikatúry:

Podľa § 278 ods. 1 Tr. por. súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu. Obžalovacia zásada uvedená v ustanovení § 220 ods. 1 Tr. por. (teraz § 278 ods. 1 Tr. por.), podľa ktorého súd môže rozhodnúť len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu, neznamená, že medzi skutkom, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu a skutkom, uvedeným vo výroku rozsudku, musí byť úplná zhoda. Niektoré skutočnosti môžu odpadnúť a iné naopak pribudnúť, nesmie sa zmeniť len podstata skutku. Podstata skutku je určovaná účasťou obžalovaného na určitej udalosti popísanej v obžalobnom návrhu, z ktorej vzišiel následok porušujúci alebo ohrozujúci spoločenské záujmy chránené trestným zákonom. Totožnosť skutku bude zachovaná, ak bude zachovaná totožnosť konania alebo následku. (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSSR 2 Tzf 2/73, uverejnené v Zb. rozhodnutí a stanovísk súdov SR pod č. 64/1973). Teória ani prax nechápe totožnosť skutku len ako úplnú zhodu medzi skutkovými okolnosťami popísanými v obžalobnom návrhu a výrokom rozhodnutia súdu. Postačí zhoda medzi podstatnými skutkovými okolnosťami, pričom súd môže a musí prihliadať k tým zmenám skutkového deja, ku ktorým došlo v priebehu procesu dokazovania. Totožnosť skutku je zachovaná, ak je zachovaná jeho podstata. Podstatu skutku pritom tvorí, ako už bolo aj vyššie uvedené, konanie páchatel'a (obžalovaného), ktorým sa rozumejú prejavy vôle páchatel'a vo vonkajšom svete, pokiaľ sú zahrnuté zavinením a následok týmto konaním spôsobený, ktorý je relevantný z hľadiska trestného práva hmotného a ktorý spočíva v porušení alebo ohrození hodnôt (záujmov, vzťahov) chránených trestným zákonom, t.j. objektu trestného činu. Následkom z hľadiska zachovania totožnosti skutku je potrebné rozumieť porušenie individuálneho objektu trestného činu v jeho konkrétnej podobe, teda konkrétny následok (porušenie alebo ohrozenie určitého jedinečného vzťahu - záujmu), nie určitý typ následku./ trestné kolégium NS SR pod č. 6To/18/2010/.

Ak sa teda vykonaným dokazovaním zistia odlišné okolnosti žalovaného činu, avšak vyššie uvedené kritéria sú zachované, súd je povinný skutok (skutkovú vetu) upraviť v odsudzujúcom rozsudku a rozhodnúť o ňom ako o trestnom čine (ak sú naplnené zákonné znaky tohto trestného činu). Čiastkovo odlišné okolnosti miesta, času, spôsobu spáchania alebo následku činu, teda neznamenajú porušenie totožnosti skutku. Je potrebné, aby skutok, pre ktorý bol páchatel' uznaný za vinného, zodpovedal skutku, pre ktorý bolo vznesené obvinenie a podaná obžaloba, a to podľa vyššie uvedených kritérií. Tieto kritériá sú v prípade skutku napadnutého rozsudku, teda v súhrnnej jednote obsahu výrokov rozsudku, splnené.

Za situácie, keď je v posudzovanom prípade daná úplná zhoda v následku konania a keď v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania bola okresným súdom upravená skutková veta len v tom zmysle, že bol upravený spôsob a rozsah, akým obžalovaný naplnil znaky skutkovej podstaty obzvlášť

závažného zločinu nedovolené výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák., nemožno s ohľadom na vyššie uvedené ani podľa názoru krajského súdu dospieť k takému záveru, že by tak došlo k porušeniu podstaty skutku, resp. k nezachovaniu totožnosti skutku.

Rovnako sa prvostupňový súd správne vysporiadal aj s ďalšou námietkou obžalovaného, ktorú vzniesol v prvostupňovom konaní a zopakoval ju aj vo svojom odvolaní a ktorá súvisí s výsluchom svedka J. K. v prípravnom konaní. Aj odvolací súd je toho názoru, že je nepochybné, že výpoveď svedka vykonaná pred vznesením obvinenia je zákonným dôkazom, ak pri jej vykonaní boli rešpektované príslušné ustanovenia Trestného poriadku. Pre posúdenie prípustnosti tohto dôkazu na hlavnom pojednávaní je podstatné, že pri realizácii výsluchu svedka v prípravnom konaní nebola rešpektovaná zásada kontradiktórnosti, t. j. obvinený nemal možnosť klásť svedkovi otázky a teda spochybníť ním tvrdené skutočnosti. Zásada kontradiktórnosti je však chápaná ako záruka, aby mal obvinený počas trestného konania aspoň raz možnosť klásť svedkovi otázky a konfrontovať ho s tvrdenými skutkovými okolnosťami. Ak prokurátor navrhne v zmysle § 264 ods. 1 Trestného poriadku prečítať výpoveď svedka vykonanú pred vznesením obvinenia na odstránenie rozporov, takémuto návrhu prokurátora možno vyhovieť, nakoľko obvinený, resp. neskôr obžalovaný, má možnosť, rešpektujúc zásadu kontradiktórnosti, klásť svedkovi na hlavnom pojednávaní otázky, a to aj ohľadom sporných skutočností, pričom následne je úlohou súdu, aby sa zaoberal vierohodnosťou a pravdivosťou výpovede svedka, teda hodnotil jeho výpoveď aj v kontexte iných vykonaných dôkazov, čo možno považovať za záruku spravodlivého procesu.

Skutočnosť, že okresný súd odmietol postupom v zmysle § 264 ods. 1 Tr. por. prečítať výpoveď svedka K. z prípravného konania zo dňa 15.07.2021 (ktorá bola vykonaná kontradiktórne) s ohľadom na jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní, okresný súd nepochybil, nakoľko postup v zmysle § 264 ods. 1 Tr. por. sa vyžaduje vtedy, ak sa svedok odchytil v podstatných bodoch od svojej skoršej výpovede, čo vzhľadom na jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní oproti svojej výpovedi z prípravného konania zo dňa 15.07.2021 neučinil, a preto okresný súd nemal dôvod na odstránenie rozporov vo výpovedi svedka, ktorá podstatné rozpory neobsahovala, ale správne oboznámil na návrh prokuratúry tú výpoveď, ktorá značné rozpory oproti výpovedi svedka na hlavnom pojednávaní zjavne obsahovala.

Napriek tomu, že v prípade tohto svedka a jeho výpovede z konania pred vznesením obvinenia obžalovanému išlo o dôkaz, ktorý tak ako to uvádza i obhajoba, zakladá kvalifikovanú skutkovú podstatu „na viacerých osobách“, odvolací súd poukazuje na to, že tento dôkaz by sám osebe nepostačoval na to, aby mohol rozhodnúť o vine obžalovaného v zmysle kvalifikovanej skutkovej podstaty. Celú situáciu ohľadom predaja (poskytovania) drog viacerým osobám dokresľoval komplex ostatných dôkazov (výpovedí ďalších svedkov, zaistené OPL, prepisy hovorov a pod ...), ktoré v súhrne nielen že možnosť vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku neeliminovali, ale práve naopak - možnosť akéhokoľvek riešenia v prospech obžalovaného ani neumožňovali. Čo sa týka ostatných dôkazov, okresný súd ich vo svojom rozsudku uvádza a interpretuje v poradi od menej podstatných (ktoré obžalovaného samé o sebe po vyhodnotení prvostupňového súdu neusvedčujú zo spáchania predmetnej protiprávnej činnosti, pričom vyhodnocovanie týchto dôkazov bolo vykonané plne v súlade so zásadou „in dubio pro reo“,) k tým naozaj najpodstatnejším skutočnostiam, ktoré v rámci predmetného konania vyšli najavo. Vzhľadom na to, že rozsudok okresného súdu je pomerne rozsiahly, krajský súd naň len odkazuje bez toho, aby citoval všetky pasáže, v ktorých sa prvostupňový súd venuje vyhodnocovaniu jednotlivých dôkazov. Krajský v tejto súvislosti zastáva názor, že okresný súd venoval dostatok pozornosti jednotlivým dôkazom, prihliadal pritom na protiargumenty obhajoby a tie vyhodnocoval ozaj precízne v súvislosti s tým, čo v konaní vyšlo najavo.

Pokiaľ obžalovaný namietal, že svedkovia boli pod tlakom OČTK, tak odvolací súd v danej súvislosti uvádza, že predmetom dokazovania na hlavnom pojednávaní nie je spôsob vyšetrovania (vypočúvania svedka na výsluchu). Jedine v tom prípade, ak by postup pri vyšetovaní mal byť preukázateľne nezákonný a jeho následkom by bolo získanie dôkazu, ktorý je nezákonný alebo nepoužiteľný, by súd mohol preskúmavať tieto skutočnosti, čo však nie je tento prípad, nakoľko obžalovaný nepredložil žiadny relevantný argument alebo dôkaz, ktorý by odôvodňoval spochybnenie zákonného spôsobu získania dôkazov - výpovedí označených svedkov.

Obžalovaný tiež v odvolaní poukazuje na nesprávnosť postupu vyšetrovacích orgánov, keď časť výsluchov svedkov (teda jedného konkrétneho J. K.) realizoval po začatí trestného stíhania pre prečin a následne zvyšnú časť vykonal už pre obzvlášť závažný zločin (po oznámení zmeny právnej kvalifikácie skutku). Odvolací súd nezistil nesprávnosť ani nezákonnosť postupu týchto orgánov vyšetrovania. Pokiaľ ide o to, že podľa obžalovaného mal byť skutok od začiatku kvalifikovaný ako

obzvlášť závažný zločin, ide o názor obžalovaného, ktorý však nič nemení na tom, že orgány prípravného konania postupovali podľa vlastnej úvahy, na ktorú mali právo, ktoré odvolací súd v plnej miere rešpektuje. Vychádza totiž z ustanovenia § 2 ods. 12 Trestného poriadku, ktoré zakotvuje zásadu voľného hodnotenia dôkazov, podstatou ktorej je, že hodnotenie dôkazov jedným orgánom činným v trestnom konaní alebo súdom nie je záväzná pre iné orgány činné v trestnom konaní alebo súd. Pokiaľ teda vyhodnotili orgány činné v trestnom konaní rozsah zadovážených dôkazov tak, že odôvodňuje konkrétnu právnu kvalifikáciu (v jeho počiatočnej - úvodnej fáze) a nedošlo z ich strany k svojvoľnému postupu, ktorý mal negatívny dopad na dodržanie práv obvineného (najmä práva na obhajobu, ktorá bola dodržaná počas celého konania, nakoľko aj označený svedok K. bol následne prepočítaný za prítomnosti obhajcu a následne i na hlavnom pojednávaní), odvolací súd nevidí dôvod na vyslovenie protizákonnosti postupu týchto orgánov. Nie je pritom dôležité, ako by si prípadne danú dôkaznú situáciu vyhodnotil súd, keby bol v postavení orgánu činného v trestnom konaní a to práve pre rešpektovanie zásady uvedenej v ust. § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

Tvrdenie obžalovaného o účelovom konaní vyšetrojúcich orgánov prípravného konania zostalo iba v rovine ničím nepodloženého tvrdenia a ani obžalovaný, ani obhajcovia, ani odvolací súd nie sú oprávnení robiť relevantné skutkové a právne závery o tom, či konkrétny poverený príslušník PZ, prípadne vyšetrovateľ policajného zboru, resp. iný orgán činný v trestnom konaní postupoval v danom momente správne.

Pokiaľ ide o vyčíslenie ceny zaistenej drogy, čo má priamy vplyv na právnu kvalifikáciu skutku, odvolací súd doplnil dokazovanie na verejnom zasadnutí v potrebnom rozsahu a zistenia z neho vyplývajúce premietol do skutkovej časti rozsudku. Hodnotu zaistenej drogy krajský súd stanovil tak, že odôvodňuje i naďalej okresným súdom ustálenú právnu kvalifikáciu podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, teda, že hodnota zaistenej drogy nedosahuje kvalifikačný moment uvedený v ust. § 172 ods. 2 písm. e) trestného zákona, t. j. spáchanie činu vo väčšom rozsahu (najmenej 2.660,- eur). Krajský súd potom vypočítal hodnotu zaistenej drogy ako násobok ceny za 1 gram drogy a celkovej hmotnosti či už zaistenej drogy, alebo drogy obžalovaným poskytnutej označeným osobám v minimálnom rozsahu. Poznatok o cene zaistenej drogy v danom regióne a čase zistil z oboznámenej tabuľky monitorovania cien vybraných omamných a psychotropných látok na čiernom trhu na území SR v období štvrtý štvrtrok 2020 až druhý štvrtrok 2021 (NPJ), pretože jedine príslušné policajné zložky, ktorých náplňou činnosti je odhaľovanie páchania tohto druhu trestnej činnosti, disponujú relevantnými informáciami o cene drogy na čiernom trhu.

Nakoniec sám obžalovaný v písomnom odôvodnení svojho odvolania uvádza, že spáchanie trestného činu v rozsahu právnej kvalifikácie podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona priznáva (č.l.676).

Na základe uvedených zistení a záverov dospel odvolací súd k rozhodnutiu o potrebe zrušiť výrok o vine obžalovaného, čo malo za následok aj povinnosť zrušiť celý výrok o treste, ak aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad, v súlade s ustanovením § 321 ods. 2 druhá veta Trestného poriadku. Nakoľko výsledky vykonaného a následne doplneného dokazovania na verejnom zasadnutí umožňovali odvolaciemu súdu napraviť chyby napadnutého rozsudku, postupoval v zmysle ustanovenia § 322 ods. 3 Trestného poriadku a sám rozhodol o vine obžalovaného. V skutkovej vete napadnutého rozsudku modifikoval hodnotu pervitínu, ktorú obžalovaný predal svedkovi L. (a to v prospech obžalovaného). Zároveň po doplnenom dokazovaní tiež doplnil i hodnotu pervitínu v skutkovej vete, ktorú ma obžalovaný poskytnúť svedkom K. a I.. Ostatné časti popisu skutku ponechal bezo zmeny, pretože zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania.

Právnu kvalifikáciu skutku ponechal odvolací súd rovnako bezo zmeny, keďže napriek zmene skutkovej vety zostali všetky kvalifikačné momenty uvedené v ustanoveniach §§ 172 ods. 1, písm. c), písm. d) a 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona zachované. Obžalovaný si zadovážil, prechovával, predal a poskytol omamnú látku a zároveň takýto čin spáchal na viacerých osobách (v tomto prípade na troch osobách).

Vo vzťahu k výške a druhu uložených trestov a spôsobu ich výkonu, ako aj vo vzťahu k ochranným opatreniam, odvolací súd prevzal celý výrok uvedený v napadnutom rozsudku, nakoľko ho považuje za správny a zákonný. Dôvody na uloženie trestov a ochranných opatrení prvostupňový súd dostatočne vyjadril v odôvodnení svojho rozsudku. Odvolací súd k tomuto dodáva, že obžalovanému uložil trest odňatia slobody, ktorá vyplýva z aplikácie príslušných ustanovení Trestného zákona, na samej spodnej hranici upravenej trestnej sadzby. Uloženie trestu mimoriadne zníženého pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona nebolo v danom prípade možné, pretože ani odvolací súd nezistil splnenie podmienok uvedených v tomto zákonom ustanovení. Je pravdou, že obžalovaný sa čiastočne priznal k spáchaniu skutku, no nepriznal sa k trestnej činnosti v plnom rozsahu a neľutoval svoje konanie (čo by bolo možné zohľadniť pri výmere trestu), pričom svojim konaním naplnil znaky

kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu. Skutočnosť, že obžalovaný nie je prvýkrát súdne trestaná osoba, síce okresný súd nevzal do úvahy pri určení výmery trestu odňatia slobody, nakoľko mu uložil trest v najmenej možnej výške (pri aplikácii § 172 a § 38 ods.4 Tr. zák.), no prísnejšie uloženie trestu zo strany odvolacieho súdu by aj napriek inému možnému názoru (o možnom vyššom treste s poukazom na trestnú minulosť obžalovaného) neprichádzalo do úvahy s poukazom na ustanovenie § 322 ods. 4 písm. b) Trestného poriadku.

Na základe uvedeného rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.